

לומר דבר מה

הוא לא ברא את העולם,
אפילו לא אולי, ואם בכל זאת אולי,
הרי 'אולי' אינו מספיק
לאמונה
ולא הולם יראת שמים.
והוא איננו שם.
אף אחד אינו בכלמקום ובשומקום בעת ובעונה אחת.

ואני..
אך אני.. ואני בכל זאת..
או [שמא] פשוט
אני
אינני יכול, אינני מסוגל, אינני רשאי..
מה, בעצם?

בלעדיו? לא.
אני ועוד איך ישנו/חי/פועל/סופג/מגיב/מתבונן/יוצר.. הוֹך בלעדיו.
מבלי לכמוה, לזעוק אליו? לא.
זעקותיי אליו – אני יודע – הינן לרוח.. לרוח הסוחפת והשוטפת, הקרה או החמה,
החלקיקית והגלית..
ה א י נ ד י פ ר נ ט י ת שלא לחומר..
אני יודע.

מבלי להתפלל? לא.
אני יכול, מסוגל, רשאי ולעיתים מעדיף מבלי להתפלל.
להימצא היכן שהתפילה –
הצורך
(מה זה, מה זה, מה זה.. הצורך הזה שאין לחיות אחרות.. מה זה?!)
להשלים
את החסר האימננטי.. מה שנברא/מועד/מוכרח! להיות חסר –
איננה.

אבל אני מרגיש אותו!

אתה מרגיש כאב שיניים, חרדה,

¹ [הוא/זה] לא תוכנן/conceived להיות חסר וגם אינו חסר כמו טורסו: הוא/זה חסר. שורש ההוויה נעוץ בהיותה חסרה. היא, לא אנהנו.

עדנה, סיפוק..

לע, נהדר..

או עוד יותר טוב ונהדר יותר..

את ילדך, אהובתך, נפש בהמתך..

הכרת התודה שלך. גבולותיך.

גבולותיך.

הוא זה הגבול שלך.

הוא לא נמצא מעבר. הוא הגבול.

הוא הוא הנורא.

אתה, לכל היותר, יכול לומר דבר מה